

tanzanija

Brez dvoma je veliko mladih, ki si zaradi različnih ovir (predvsem finančnih) puščajo Afriko za kasneje, vendar priporočam, da si jo privoščite čim prej. S tako silovitim napredkom v današnjih časih nam namreč nihče ne more zagotoviti ohranitve podobnih, še dokaj nedotaknjenih območij. Tanzanija leži na vzhodni strani Afrike ob Indijskem oceanu in se uvršča med večje države sveta (je dvakrat večja od Nemčije). V unijo Tanzanija spada tudi otok Zanzibar z bližnjimi otoki. Tako se lahko Tanzanija pohvali z raznoliko pokrajino, enajstimi naravnimi parki, višinsko razgibanostjo (0-5895 m nadmorske višine) in izrazitim tropskim podnebjem.

Tanzanija je dežela, ki si jo lahko vzame za vzgled marsikatera država, ki se ukvarja z notranjimi nemiri ter rasnimi oziroma verskimi nestrpnostmi. V državi složno živi okoli 174 različnih plemen. Skupaj so preživela kolonizacijo Arabcev in Evropejcev, sporno trgovino s slonovo kostjo in nenazadnje krvavo trgovanje s sužnji, skratka zelo burno preteklost. Od prvih demokratičnih volitev 1970 naprej se trudijo, da bi s sodobno organizacijo države in demokratičnim vodenjem ter s pomočjo tujih vlaganj privabili čim več turistov in zavarovali obsežne površine pred nevarnimi in brezčutnimi krivolovci. Z ustanavljanjem nacionalnih parkov so popolnoma zaščitili mnoge živalske in rastlinske vrste. Nekatere med njimi, kot na primer nosoroge, je moč videti le še na tem področju. Živali se v parkih neovirano gibljejo, v njihovo naravno okolje ne posegajo, njihove prehranjevalne in razmnoževalne navade so neovirane.

V eni noči in pol iz urbanega središča v srce afriške divjine

S kolegom sva se odločila za let preko munchenskega letališča s postankom v Dubaju in nadaljevanjem proti Dar es Salaamu, ki leži na vzhodnem delu Tanzanije ob obali in je gospodarsko središče

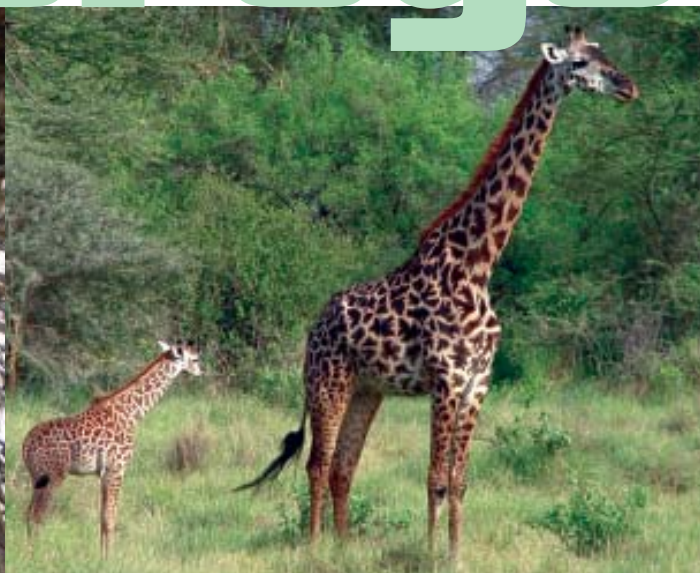
države. Od tam sva nadaljevala pot z manjšim propellerskim letalom Cessna za 19 oseb. Poleti z malimi letali so doživetja posebne vrste, saj letijo na višini do 700 metrov, kar je ravno prav za opazovanje izredno zanimive pokrajine, ki je posejana z ugaslimi kraterji vulkanov. Nekateri imajo v sredini prelepa jezera ali pa na njihovih pobočjih stojijo vasice lokalnih plemen, ki tam obdelujejo rodovitno zemljo. Majhne, ovalne, s slamo krite kočice takoj spominjajo turiste na starodavno afriško gradbeno izročilo. Pred pristankom v mestu Arusha, ki je glavno izhodišče za večino severnih tanzanijskih safarijev, nama je pogled na veličastno goro Kilimanjaro popolnoma vzel sapo. Še kratka varnostna navodila temnopoltega pilota in že smo pristali na mednarodnem letališču Kilimanjaro. V slabih sedemnajstih urah sva prispela iz urbane Ljubljane v srce vlažne tropske Afrike. Prijetno sva bila presenečena nad točnostjo letov in organizacijo v Tanzaniji, še bolj pa nad odkrito prijaznostjo in gostoljubnostjo domačinov do turistov.

Nacionalni park Lake Manyara

Po nastanitvi v Ngurdoto Lodgu naju je izkušeni voznik Feliks (nenavadno ime za Afričana) naložil v svoj 4x4 Land Rover, ki je daleč najbolj pripraven za težaven teren, in odrinili smo proti prvemu celodnevemu safariju (lahko se dogovorite tudi za camping safari s spanjem v posebnih šotorih in kuhanjem na prostem). Po enourni vožnji smo prispeli do vhoda v nacionalni park, ki se razprostira ob jezeru Manyara. Rastje je zaradi bližine sladke vode bujno, prevladuje savana z drevjem. Skozi park vodijo makadamske poti, ob njih pa se črede mogočnih slonov z mladiči in elegantne žirafe hranijo s trni velikih akacijevih dreves. Skozi odprto streho terenca sva poslikala levinje, ki so skrbno pazile svoje mladiče, samci pa so ločeno od njih leno poležavali. Večina divjadi je bila v času najinega izleta zaradi ne previsokih marčevskih temperatur zelo aktivnih. Feliks naju je peljal do bazena nilskih konjev in nama pokazal bivališče nevarnih plenilcev, hijen, ter trume pavijanov, ki ob drevesih in na njih izvajajo norčije, ki včasih spominjajo na človeške navade. Po celodnevemu fotosafariju smo se utrujeni od vožnje odpravili v E Unoto Retreat Lodge, ki je postavljen sredi divjine ob jezeru. Po okusni svahilijski

azil za nosorožce

Marko Emeršič
Mitja Oven, Polar bear IPA

večerji so nam predstavili slikovit ples plemena Masajev. Tudi ta nastanitev je bila nepozabna, s slamo kriti bungalovi, opremljeni z masivnim afriškim lesenim pohištvom in ogromnimi udobnimi posteljami. Ob krikih divjadi iz divjine sva zaspala kot ubita.

Rezervat Ngoro Ngoro v ugaslem vulkanskem kraterju

Tako po obilnem zajtrku smo pot nadaljevali proti 170 km oddaljenemu nacionalnemu parku Ngoro Ngoro, ki ima zaradi tam naseljenih prebivalcev plemena Masajev tudi status rezervata. Po steptani poti smo se skoraj tri ure strmo vzpenjali po pobočju ugaslega vulkana do nadmorske višine 2000 m. Po prihodu na vrh se nam je odprl prekrasen pogled na približno 700 m nižji krater premera 28x30 km. V sredini kraterja je slano jezero, okoli njega pa ravna stepa, ki se razteza do roba kraterja; pogled na vse skupaj nama je vzel sapo. Območje je idealno prebivališče številne govede, ogroženega nosorožca, leoparda, geparda in še mnoge druge divjadi, zaradi rodovitne vulkanske prsti pa so se na pobočjih naselila tudi masajska plemena, ki živijo v popolnem sožitju z naravo. Živali v parku ne lovijo, obdelujejo le zemljo in pasejo govedo. Tanzanijska vlada se v njihov tradicionalni način življenja, kot sva se tudi sama prepričala, ne vtika, plemena oskrbujejo le z zdravili ter cepivom, otroke pa poskušajo sistematično izobraževati v kolibah, ki jih imenujejo šola.

Naslednje dve noči sva preživela v prekrasem Sopa Lodgu sredi akacijevih dreves s pogledom na nižje ležeči krater, kamor smo se s Feliksom spuščali na safari. Temperature so tam zaradi visoke lege nekoliko nižje (še vedno je okoli 28 stopinj) kot v Arushi, vreme je bilo zaradi bližajočega se dvomesečnega deževnega obdobja rahlo oblačno z nekaj padavinami proti večeru, optimalno za kakovosten safari. Voznik je bil izurjen v iskanju živali, za vsako vrsto nama je na široko razložil njene navade in značilnosti. Po dveh dneh sva se na poti proti naslednjemu parku ustavila še v pravi masajski vasi. Z naklonjenostjo naju je sprejel poglavar vasi, njegov najstarejši sin nama je razkazal poglavarjevo kočo, zgrajeno iz trstičja, blata ter kravjih iztrebkov. Ostali člani plemena so v znak dobrodošlice odplesali svoj značilni ples. Po ogledu vasi in razlagi

sem na njihov način življenja gledal deloma z zavistjo zaradi njihove sproščenosti in popolne svobode, ki jo v divjini uživajo, deloma pa tudi s sočutjem zaradi revnega načina življenja.

Nacionalni park Serengeti

Po poldnevni vožnji iz rezervata Ngoro Ngoro smo se pripeljali do vstopa v nacionalni park Serengeti, ki se razprostira na ogromnem področju severozahodne Tanzanije. Na severu se nadaljuje čez mejo v kenijski rezervat Masay Mara. Ime Seregeti prihaja iz masajskega jezika in pomeni neskončna ravnina. In res je tako. Kamor koli pogledaš, se razteza neskončna savana in na horizontu ni nič drugega kot črede zeber in gnujev, med katere so pomešane 'za dve nadstropji višje' žirafe, ki so tanzanijski simbol. Na tem območju sva bila ravno v času velikih letnih migracij živali, ki sledijo deževnim obdobjem iz Kenije proti jugu. Pogled na premikajoče se črede goveda, seveda vseskozi s spremstvom lačnih predatorjev, je težko opisati z besedami. Po nastanitvi v Sopa Lodgu smo odšli 'na lov' za leopardom. Ta divja mačka je zelo ogrožena vrsta in jo težko najti. Med iskanjem smo naleteli še na redkejši prizor, zagledali smo namreč povodnega konja zunaj vode. Kadar je ta eno tono težka žival zunaj, je izredno nevarna za človeka, saj je zaradi tanke kože lahek plen predvsem levov. Feliks je bil ves čas pripravljen na morebiten hitri vžig motorja, vendar ni bilo potrebe. V dveh dneh potepanja po prelepem Serengetiju smo videli krokodila, najrazličnejše raznobarnve ptice, skratka vse razen leoparda. Park nadzorujejo strogi čuvaji, v njem pa je postavljen tudi mednarodni inštitut pod okriljem nemške vlade, ki proučuje podnebne spremembe, predvsem pa živali in rastlinstvo. Veliko pozornost posvečajo ogroženim živalskim vrstam. Tako dobro zavarovano divje življenje in izvrstno vodeni fotosafariji, ki skoraj ne posega v naravno okolje, sta le dve odliki, s katerima se lahko Tanzanija brez pretiravanja pohvali kot ena redkih držav na svetu. Najino šestdnevno potovanje pa je le majhen delček celotnega vpogleda v to izredno zanimivo deželo.